RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 37r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25999
Copyright: Admont, Benediktinerstift

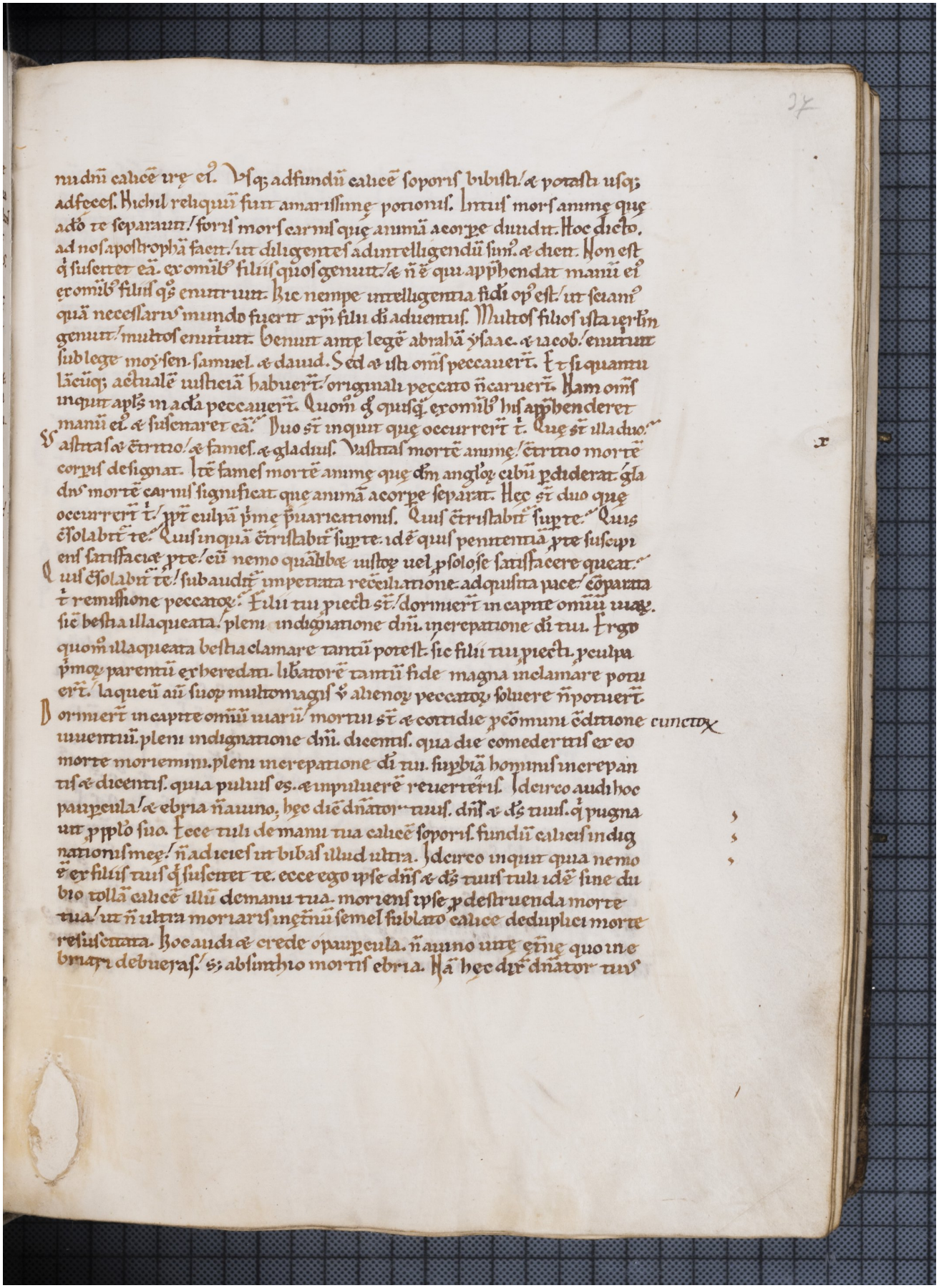

nudm̃ calicē ure eī. Vsq; adfundū calicē soporis bibisti/ & potasti usq;
adfeces. Hi nihil reliquū fuit amarissime potionis. Intus mors animę quę
adō te separauit/ foris mors carnis quę animā a corpe diuidit. Hoc dicto.
ad nos apostrophā facit/ ut diligentes ad intelligendū sim̃. & dicit. Non est
q̃ susceptet eā. ex omnib̃ filiis quos genuit/ & ñ ē qui app̃hendat manū eī
ex omnib̃ filiis q̃s enutriuit. Hic nempe intelligentia fidē op̃ est/ ut sciam̃
quā necessaria mundo fuerit xp̃i filii dī aduentus. Multos filios ista ęrlin
genuit/ multos enutriuit. Genuit ante legē abrahā ysaac. & iacob/ enutriuit
sub lege moysen. samuel. & dauid. Sed & isti omnes peccauerūt. Et si quantu
licuit; actualē iustitiā habuerūt/ originali peccato ñ caruerūt. Nam omnes
inquit apl̃s in adā peccauerūt. Quom̃ q̃ quisq̃ ex omnib̃ his app̃henderet
manū eī. & susenaret eā. Duo st̄ inquit quę occurrerūt t. Quę st̄ illa duo.
Vastitas & ēstrio/ & fames. & gladius. Vastitas mortē animę/ ēstrio mortē
corpis designat. Ite fames mortē animę quę dm̃ anglorū cibū p̃diderat. gla
dius mortē carnis significat quę animā a corpe separat. Hęc st̄ duo quę
occurrerūt t/ ppt̄ culpā p̃mę p̃uaricationis. Quis ēstristabit̄ supte. Quis
ēsolabit̄ te. Quis inquā ēstristabit̄ supte. idē quis penitentiā pte suscepi
ens satisfaciā pte/ eū nemo quālibē iustor uel p̃solose satisfacere queat.
Quis ēsolabit̄ te/ subaudit̄ impetrata reconciliatione. adquisita pace/ cōparata
t remissione peccatorū. Filii tui piecti st̄/ dormierūt in capite omnīū uiarū.
sicē bestia illaqueata/ plenī indignatione dñi. increpatione dī tui. Ergo
quom̃ illaqueata bestia clamare tantū potest. sic filii tui piecti. p culpa
p̃mor parentū erberedati. liberatorē tantū fide magna inclamare potu
erūt/ laqueū aī suor multo magis q̃ alienor peccatorū soluere ñ potuerūt.
Dormierūt in capite omnīū uiarū/ mortui st̄ & corridie p cōmuni ēditione cunctor
inuenitū. plenī indignatione dñi. dicentis. qua die comederitis ex eo
morte moriemini. plenī increpatione dī tui. superbiā hominis increpan
tis & dicentis. quia pulius es. & in pulueē reuertēris. Idcirco audi hoc
pauperula/ & ebria ñ auino, hęc dicē dñator tuus. dñs & ds tuus. q̃ pugna
ut p̃ plo suo. Ecce tuli de manu tua calicē soporis. fundū calicis indig
nationis meę/ ñ adicies ut bibas illud ultra. Idcirco inquit qua nemo
ē ex filiis tuis q̃ susceptet te. ecce ego ipse dñs & ds tuus tuli idē sine du
bio tollā calicē illū de manu tua. moriens ipse p destruenda morte
tua/ ut ñ ultra moriaris in ęnū semel sublato calice de duplici morte
resuscitata. Hoc audi & crede o pauperula. ñ auino ure ętiā quo ine
briari debueras/ s; absinthio mortis ebria. Hā hęc dicit dñator tuus